

der for en stor Del har været henvist til, at dens Beboere skulde ernære sig af Hedeafgrøder, hvis Opdyrkning kræver ikke saa lidt Kapital og ikke saa lidt Arbejde. Ganske vist vil man jo kunne paa vise den ene og den anden Ulempe, den ene og den anden Forfeelse, som kunne være begaaede af saadanne omreisende Hofstræmmere fra Hammerum Herred, men det kan jo ogsaa paa vises om saa mange Andre, saa jeg kan ikke se, at det staar i nogen egentlig Forbindelse med deres Ret til at rejse. Jeg tror, at det vilde være betænkeligt, om man paa eengang vilde afstære dette Herred med den ufrugtbare Jordbund, som krænger til saa megen Kapital og saa megen Jlid, for efterhaanden at opdyrkes, fra en Indtægtskilde, hvilken det nu i over et Aarhundrede har været vant til og har benyttet, og jeg har heller ikke kunnet overbevise mig om, at man dermed vilde opnaa nogen væsentlig Fordel for Andre. Det, som Kjøbmænd og Handlende paa Landet og Andre kunne sælge mere, desom disse Hofstræmmere fra Hammerum Herred ikke kom og solgte deres Varer, kan dog vist ikke siges at være saa betydeligt, at det kan gjøre noget Udslag for Betragtninger, der kun tage deres Udgangspunkt fra Hensynet til Almenvellet. Jeg skal dernæst sige et Par Ord om Andragendet under Nr. 6 fra Bagerne i Kjøbenhavn med Hensyn til Vægten af Rugbrød. Som det allerede er bemærket af den ærede Ordsvører, blev det under Forhandlingerne i forrige Samling angaaende Lovforslaget om Tilsyn med Næringsmidler oplyst, at det har sine Misligheder, at Rugbrød i bagt Tilstand skulle indeholde en nøjagtig Vægt. Jeg tillod mig dengang at fremsøge Oplysninger herom, og disse findes i Folkethingstidenden for 1879—80 Sp. 6426. Jeg gjengav der en Observationsrække, der er foretaget af en videnskabelig dannet Mand, nemlig Cand. polyt. Mathisen, der tillige selv er Bager, en Observationsrække, der gik ud paa at konstatere, hvor stort et Svind der fandt Sted af Rugbrød af en vis Vægt, efter at de have henstaaet efter Bagningen. Den lille Tabel derover er indrykket i Folkethingstidenden paa det Sted, jeg nævnedes, og det vil deraf ses, at af Rugbrød, som afveiedes i Deig til $7\frac{1}{2}$ S Stykket, befandtes de 5 Stykker, med Hensyn til hvilke Observationsrækken var foretagen, strax efter at være bagte, at have en Vægt af noget over 7 S, nemlig fra 7,10—7,15 S. (Urd).

Formanden (Krabbe): Maatte jeg anmode ærede Medlemmer om ikke at forstyrre Taleren ved deres Samtale.

Beth: Men efter at disse Brød havde henstaaet i 24 Timer, viste der sig et Svind i Vægt, som androg for hvert enkelt Brød fra 0,20 til 0,38 Pund eller med andre Ord: 20—33 Kvint. Dette Svind er saa betydeligt, at deraf fremgaar,

at det ikke er muligt for en Bager at føre Brød i sin Butik, der ere stemplede for at skulle indeholde en vis bestemt Vægt, idet, selv om han træffer saadanne Foranstaltninger, at Vægten er rigelig strax efter, at Brødet er bagt, i det Tilfælde, som Observationsrækken, angaar, at et Brød, som skal veie 7 P., indeholder 10—15 Kvint over 7 P. — Svinder dog Brødet ved at henstaa 24 Timer, saa at det kommer til at veie betydeligt under 7 P. altsaa ogsaa under hvilken som helst anden Vægt, der fra først af var opgivet paa det. Jeg kommer herigennem til den Anskuelse, at man sikkerlig bør forlade Bestemmelsen om, at der paa Brødet skal være istemplet en Betegnelse af, hvilken Vægt det skal indeholde, og at den rette Fremgangsmaade, hvormed Enhver vilde være tjent, vil være den, at man sælger Brødet efter Vægt, altsaa lægger det paa Vægtskaalen umiddelbart, før det skal sælges, og lader Kjøberen betale efter den Vægt, der sælges ham. Paa den Maade har baade Kjøberen en Betyggelse for, at han ikke betaler for mere end han i Virkeligheden faar i Vægt, og paa den anden Side Bageren en Betyggelse mod saadanne Ulemper som Følge af Brødets Svind og som det, naar man forlanger, at Brødet skal have en vis Vægt, ikke er mulig for ham at holde. Disse Betragtninger skal jeg saaledes henstille til den ærede Ministers Overveielse. Med Hensyn til det Andragende, der er indstillet af det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Buss) skal jeg indskrænke mig til at sige, at jeg allerede, da et Lovforslag om en lignende Gjenstand var for her i Thinget, har haft Leilighed til at udtale mig derom. Principet blev den Gang saa udsjærlig behandlet, at det maaste vil være væsentligt nu at tilføje Noget til yderligere Oplysning. I ethvert Tilfælde skal jeg for mit Bekommende tillade mig at henholde mig til, hvad jeg dengang yttede.

Tauber: Det er kun nogle ganske faa Ord, jeg skal tillade mig at udtale angaaende det omfirdte Forslag med Hensyn til de Handlende fra Hammerum Herred. Jeg kan i saa Henseende ganske slutte mig til det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) og de Medlemmer af Udvalget, som danne Flertallet i denne Sag. Det forekommer mig høist mærkeligt, at, naar man har Formodning om, at der i et saadant Forhold muligvis finder en vis Uoverensstemmelse Sted i Sammenligning med den øvrige Lovgivning, man da vil gaa den Vej at indskrænke Friheden, det forekommer mig naturligere, om man vilde gaa den modsatte Vej. Den Frihed, som er der og har bestaaet i over 100 Aar, vil man ikke længere holde paa. Men hvis den staar i Modstrid med, hvad der er tilladt Andre, saa bør man udvide de Andres Frihed. Dette vilde være en naturligere Vej at gaa her end at